

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1021: Đã Chẳng Không Tịch, Thì Sao Có Thể Thuyết Pháp Tự Tại?

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 088)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đã chẳng không tịch, thì sao có thể thuyết pháp tự tại?】

Phàm phu thuyết pháp, không được tự tại. Vì sao không tự tại? Bởi vì không có sự “không tịch”, đạo lý chính là ở chỗ này. Nếu muốn thuyết pháp được tự tại, thì cái tâm ấy phải không tịch, trong tâm không thể chứa đựng bất cứ thứ gì mới được! Chúng ta nhìn vào các vị Tổ sư Đại đức, thấy rõ ràng nhất, vị thuyết pháp tự tại nhất, không ai vượt qua được Lục Tổ Huệ Năng đại sư của Thiền tông; ngài không biết chữ, nhưng ngài thuyết pháp vô cùng tự tại. Ngài cũng chưa từng tụng kinh, quý vị đem kinh tụng cho ngài nghe, ngài liền giảng giải cho quý vị, ngài giảng một cách cực kỳ tự tại. Quý vị sẽ hỏi vì sao ư? Vì tâm của ngài không tịch, tâm của ngài giống như một tấm gương sáng vậy. Quý vị tụng cho ngài nghe là “Cảm”, ngài lập tức “Ứng” lại, sự hồi ứng đó tuyệt đối chính xác mà không hề có sai lầm. Vì sao vậy? Bởi vì trong tâm ngài không có sự ô nhiễm, ngài không có thị phi nhân ngã, không có tham, sân, si, mạn, cho nên sự cảm ứng của ngài vô cùng thuần chánh, không có một chút sai lầm nào, đạo lý chính là ở chỗ này.

Sau khi thấu hiểu đạo lý này rồi, người học Phật chúng ta tu cái gì? Là tu tâm thanh tịnh. Muốn tu được tâm thanh tịnh, thì thân, tâm, thế giới này thấy đều phải buông xả. Chư vị phải nhớ kỹ, buông xả không phải là bảo quý vị không cần đến chúng nữa, nếu nghĩ như vậy là quý vị đã nghe sai ý của Kinh Kim Cang rồi. Kinh Kim Cang bảo chúng ta buông xả, quý vị liền nghĩ: “Tốt rồi! Về nhà vứt bỏ hết thấy, nhà cũng không cần, con cái cũng không cần, sự nghiệp cũng không cần”, như vậy thì ra thế thống gì! Chẳng phải là đã phá hoại hết thế gian pháp rồi sao? Do đó, quý vị không được hiểu sai, sự buông xả này là buông xả ở trong tâm, trong tâm quyết định không còn vương bận nữa, không

còn đi nghĩ ngợi về sự việc đó nữa; không nghĩ về sự việc đó, không vương bận, vậy thì tôi có thể làm tốt sự việc đó được không? Sẽ làm tốt hơn rất nhiều. Vì sao vậy? Vì trí huệ đã hiện tiền rồi. Trước đây quý vị làm việc là dùng sự tư duy suy nghĩ, dùng tâm phân biệt, có tâm được mất, có phân biệt, có chấp trước để làm, nên làm không được tốt, làm rất mệt mỏi, rất đau khổ, làm không được viên mãn. Hiện tại thấy đều buông xả rồi, hoàn toàn không phân biệt, không chấp trước, không còn vọng tưởng nữa, trí huệ hiện tiền, quý vị sẽ làm tốt hơn bất kỳ ai. Nếu quý vị không tin, thì hãy lấy việc giảng kinh ra làm ví dụ, quý vị xem các vị Bồ-tát, giảng kinh mà không hề khởi tâm động niệm, nên giảng hay đến như vậy; còn phàm phu chúng ta giảng kinh, thì khởi tâm động niệm, suốt từ sáng đến tối lo chuẩn bị, bận rộn vất vả vô cùng, nhưng lại giảng không hay, chẳng phải là đạo lý này sao? Giảng không được hay. Quý vị từ ngay điểm này mà đi thể ngộ, sau đó quý vị mới biết được rằng, trong đời sống và công việc của chúng ta, nếu tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, muôn duyên buông xả, thì nhất định sẽ làm tốt hơn trước kia, làm cao minh hơn, làm viên mãn hơn trước kia, cuộc sống của quý vị cũng sẽ trôi qua trong hạnh phúc, trôi qua trong an vui. Bởi vì quý vị sinh ra trí huệ, trong cuộc sống của quý vị ngập tràn trí huệ. Người không học Phật, cuộc sống của quý vị suốt từ sáng đến tối ngập tràn phiền não, quý vị đang sống những ngày tháng như thế nào? Sống những ngày tháng trong sự phiền não, vậy thì làm sao quý vị không khổ cho được! Phật Bồ-tát vì sao lại an vui? Là vì các Ngài sống trong trí huệ, các Ngài không sống trong phiền não, chuyển phiền não thành Bồ-đề, chuỗi ngày đó trôi qua rất đổi tự tại, vô cùng an lạc. Đoạn kinh văn này chủ yếu là dạy cho chúng ta ở điểm này.